

Barraca prop de la Muntanya de Cal Vives

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Muntanyes de Cal Vives. Est dels Plans de Rubió
Emplaçament
Alçada: Camí de Ca l'Estruch a Cal Vives
618

Coordenades:

Latitud: 41.62782
Longitud: 1.58059
UTM Est (X): 381764
UTM Nord (Y): 4609428

Classificació

Número de fitxa 08185 - 42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08184A005000170000ZJ
Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa: dt., 23/11/2021 - 17:40

Descripció

Barraca composta formada per dues estances de planta rectangular construïda amb la tècnica de la pedra seca. L'accés principal, situat a la façana de migjorn, és de llinda plana. Les dues estances es comuniquen per una porta interior, de llinda plana, situada a la paret interior de llevant. A la paret del fons de l'estança principal s'hi obre un passadís que dona pas a una estança de reduïdes dimensions. A l'interior es conserva una fornícula oberta al mur de ponent. La coberta és en forma de falsa cúpula i conserva part del ràfec de lloses planes volades.

Història

Les barraques o edificacions de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment a la vinya. La comarca de l'Anoia amb un relleu irregular i un terreny sec i pedregós va guanyar terreny mitjançant la construcció de marges de pedra seca per crear feixes on plantar-hi ceps i oliveres, creant la necessitat de construccions destinades a l'aixopluc i magatzem d'eines, les barraques. Les barraques són construccions realitzades amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utilitatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge.

Malgrat que es desconeix l'antiguitat d'aquest tipus de construccions a la comarca de l'Anoia i a Rubió, tot apunta que la seva expansió es produí a partir de la segona meitat del segle XIX, abans de l'arribada de la fil·loxera a Catalunya. D'aquestes construccions també se'n localitzen de més tardanes, d'inicis del segle XX, que utilitzen el guix per unir pedres, materials ceràmics com la rajola o el maó i les teules per la coberta

Bibliografia

RIPOLL, R. (2003). Les construccions de paret seca a l'Anoia. A Els paisatges de la Vinya. Manresa: Centre d'Estudis el Bages.

ENRICH, MF; MIRET, MT; VICH, I. (2006): Pedra seca a l'Anoia. Carme, Orpí, La Pobla de Claramunt, la Torre de Claramunt. Ajuntament de La Pobla de Claramunt.

MIRET I SOLÉ, M.TRESA. (2006): Pedra seca a l'Anoia a Revista d'Igualada núm. 24. Desembre de 2006. Igualada.

